

Coleoptera in Juni 1915 bij Doorn en Maarsbergen verzameld.

<i>Bembidion Doris</i> GYLII.	<i>Syntomium aeneum</i> MÜLL.
<i>Hydroporus neglectus</i> SCHAAUM.	<i>Phyllodrepa gracilicornis</i> FAIRM.
» <i>melanarius</i> ST.	<i>Euplectus ambiguus</i> REICHB.
<i>Laccophilus variegatus</i> GERM.	<i>Reichenbachia fossulata</i> REICHB.
<i>Mniusa incrassata</i> MULS &	ab.c. <i>aterrima</i> REITT.
<i>Myllaena dubia</i> GRAV. [REY.	<i>Neuraphes angulatus</i> MÜLL. [& KUNZE.
» <i>minuta</i> GRAV.	<i>Choleva Sturmi</i> BRIS.
» <i>gracilis</i> MATTH.	<i>Catops Kirbyi</i> SPENCE.
<i>Gymnusa brevicollis</i> PAYK.	<i>Ptenidium nitidum</i> HEER.
<i>Dinopsis crosa</i> STEPH.	<i>Hister succicola</i> THS.
<i>Tachyporus transversalis</i> GRAV.	<i>Rhizophagus politus</i> HELLW.
<i>Philonthus nigrita</i> GRAV.	<i>Salpingus (Sphaeriestes) ater</i> [PAYK.
<i>Actobius signaticornis</i> FAIRM.	<i>aeneus</i> STEPH.
<i>Othius melanocephalus</i> GRAV.	
<i>Stilicus Erichsoni</i> FAUV.	

Den Haag.

Dr. EVERTS.

Overzicht der tot 1898 beschreven Phthiracaridae.

(Slot. Vervolg van blz. 234).

Tritia Berl. 1883.

Hoplophora C. L. KOCH 1836, Deu. Cru. Myr. Ara. v. 2.
n. 9 (*decumana*).

Tritia BERL. 1883, Aca. Myr. Sco. Ita. v. 6, n. 1 (*decumana*).

Phthiracarus OUDMS. 1896, in Tijds. Ent. v. 39, p. 54, 62
(e r r o r e, vide supra p. 212).

Idem, MICHAEL 1898, in Das Tierr. v. 3. Orib. p. 77, 80
(e r r o r e, vide supra, p. 212).

Daar *Hoplophora* gepreoccupeerd is: PERTY 1830, *Ortho-*
ptera, moet *Tritia* gebruikt worden.

Tritia arctata Riley 1874.

Hoplophora arctata RILEY 1874, 6th Rep. Inj. Ins. Missouri,
met 6 figuurtjes. Op wijnwortels, in rot katoenhout, Missouri.

Idem. RILEY 1875, in Trans. Aca. Sci. St. Louis, v. 3, n. 2, p. 216, f. 9.

Idem. MURRAY 1877, Econ. Ent. Apt., p. 225, met de 6 figuurtjes van RILEY. Op wijnwortels, Engeland.

Idem. HALLER 1880, in Ann. Oen., v. 8, p. (5). Op wijnwortels, Baden.

Idem, BANKS 1895, in Trans. Am. Ent. Soc., v. 22, p. 3, 16. Long Island.

Elliptisch; hysterosoma bijna $2 \times$ langer en iets hooger dan breed; proterosoma klein, iets langer dan breed; pooten kort; haartjes kort en stijf; pseudostigmata van boven geheel zichtbaar; stigmaalorgaan? Venterum zeer smal.

Tritia ardua C. L. Koch 1841.

Hoplophora ardua C. L. Koch 1841, Deu. Cru. Myr. Ara. v. 32, n. 15. Vochtige rotte bladen, Beieren.

Koplophora ardua KIRCHNER 1864, in Lotos v. 14, p. 76. Op een heester, Bohemen.

Hoplophora ardua MICH. & GEO. 1880, in Journ. Roy. Micr. Soc. v. 3, p. 193. Engeland.

Idem, HAUPT 1882, in 12. Ber. Nat. Ges. Bamberg, p. 25 Beyeren.

Tritia lentula CAN. 1885, Prosp. Aca. Ita. v. 1, p. 45. In rotte bladen, Italië.

Idem. BERL. 1885, Aca. Myr. Sco. Ita., v. 36, n. 3. In mos, Italië.

Hoplophora ardua MICH. 1888, Brit. Orib. v, 2. p. 555, 564, t. 51, f. 8—15. In rot hout, Engeland.

Phthiracarus sp. OUDMS. 1896, in Tijds. Ent., v. 39, p. 54, n. 11. Vochtige rotte bladen, mos, Nederland.

Phthiracarus arduus MICH. 1898, in Das Tierr. v. 3. Orib. p. 81.

Phthiracarus canestrinii MICH. 1898, ibidem.

Phthiracarus arduus OUDMS. 1900, in Tijds. Ent., v. 43, p. 157. In rotte bladen, mos, Nederland. Hier wijs ik erop, dat *ardua* KOCH = *lentula* BERL. non KOCH = *canestrinii* MICH.

Elliptisch; hysterosoma $1.5 \times$ langer en $1.2 \times$ hooger dan breed; proterosoma $\frac{1}{3} \times$ zoo lang als het hysterosoma, langer dan breed; pooten niet kort, van I naar IV afnemend

in lengte en dikte; borstels krachtig, bijna recht, stralend; stigmaalorgaan lang, dik, distale helft gekaand; ventrum ongeveer $\frac{1}{2} \times$ zoo breed als het hysterosoma. Kleur bijna oranje.

Tritia banksi nov. nom.

Tritia glabrata BANKS 1895, in Trans. Am. Ent. Soc., v. 22, p. 3, 16. Op den grond, New York (non SAY 1821).

Tritia glabrata MICH. 1898, in Das Tierr., v. 3, Orib. p. 82, nom. nud.; sub *Phthiracarus longulus*.

1 mM. Donker roodbruin, glad; verscheidene verspreide (BANKS bedoelt zeker 4 langsrijen van 5) zeer lange en zeer fijne haren; stigmaalorgaan borstelvormig; hysterosoma breed, hoog, zeer konvex (BANKS bedoelt zeker subsphaeroidaal). Venter zeer smal. Pooten zeer kort, glad.

Vergelijkt men nu deze beschrijving met die van *Phthiracarus glabrata* SAY 1821 (zie p. 215), dan begrijpt men niet, hoe BANKS deze twee soorten identificeerde.

BANKS meent, dat *Tritia arcata* RILEY het jong (hij bedoelt zeker de Nympha) is van zijn *glabrata*. Hij schijnt niet te weten, dat de Nymphae der *Phthiracaridae* *Tyroglyphus*-achtige wezens zijn.

Evenmin is te begrijpen, hoe MICHAEL de *glabrata* van BANKS heeft kunnen identificeeren met *Phthiracarus longula* KOCH (zie p. 217).

Tritia decumana C. L. Koch 1836.

Hoplophora decumana C. L. KOCH 1836, Deu. Cru. Myr. Ara., v. 2, n. 9. Vochtige weide, Beieren.

Idem, GRUBE 1859, in Arch. Nat. Liv. Ehst. Kurl. s. 2, v. 1, p. 462. Livland, Kurland.

Idem, ANDERSEN 1863, in Oefv. Kon. Vet. Aka, Forh., p. 188. Op paddestoel, Noorwegen.

Idem, HALLER 1882, in Jahrb. Ver. vat. Nat. Württ. p. 307. Württemberg.

Idem, HAUPT 1882, in 12. Ber. Nat. Ges. Bamberg, p. 26. Beieren.

Tritia decumana BERL. 1883. Aca. Myr. Sco. Ita., v. 6. n. 1 et 2. In mos, Italië, Sicilië.

Idem, SUPINO 1894, in Bull. Soc. Ven. Trent. Sci. Nat., v. 5, p. 196. Hongarije.

Idem, CAN. 1897, in Att. Soc. Ven. Trent. Sci. Nat., s. 2, v. 3, p. 390. Nieuw Guinea.

Phthiracarus berlesei MICH. 1898, in Das Tierr., v. 3, Orib., p. 81.

Phthiracarus decumanus OUDMS. 1906, in Nova Guinea, v. 5, p. 112.

In tegenstelling met MICHAEL (1888 Brit. Orib. p. 560, 566 en 1898) acht ik KOCH's *Hoplophora decumana* identiek met BERLESE's *Tritia decumana*; men behoeft slechts KOCH's afbeelding (1836) te vergelijken met die van BERLESE (1883) om overtuigd te zijn. Men lette vooral op het stigmaalorgaan. Bovendien vermeldt KOCH niets van eene „Querlinie an der Bauchfläche”, welke toch aanwezig moest zijn, indien zijne *decumana* een *Phthiracarus* was!

Breed-elliptisch; hysterosoma $1.3 \times$ langer dan breed, even hoog als breed; proterosoma $\frac{3}{7} \times$ zoo lang als het hysterosoma, breeder dan lang; pooten kort; haren fijn; stigmaalorgaan tamelijk kort, borstelvormig; ventrum zeer smal. Kleur donker roodbruin met zwarten rand.

Tritia nuda Berl. 1887.

Tritia nuda BERL. 1887, Aca. Myr. Sco. Ita., v. 35, n. 9. In mos, in rot hout, Italië.

Phthiracarus nudus MICH. 1898, in Das Tierr., v. 3, Orib., p. 82.

800 μ . Terra-cotta-kleurig; hysterosoma roodbruin gerand, amandelvormig (de spits achter), glad, glanzend, kaal; stigmaalhaar fijn-spoelvormig, matig lang.

Tritia retalteca Stoll 1891.

Hoplophora retalteca STOLL 1891, in Biol. Centr. Am. Acar., p. 27, t. 15, f. 4—4 f. Guatemala, rot hout.

Phthiracarus retaltecus MICH., 1898, in Das Tierr., v. 3, Orib., p. 82.

1 mM. Eivormig (spits voor), breed, hoog, glad, glanzend, kaal; helder roodbruin; één fijne middelklauw, twee krachtige zijdeklauwen. Venter zeer smal.

Hummelia nov. gen.

J. B. HUMMEL publiceerde in 1724 zijn *Helminthologia intricata, Clericanis, Andryanisque, placitis illustrata*. Hij behandelt daarin ook de in de huid levende *Acarus* = *Acarus siro* L. 1758, de schurftmijt.

Naar hem heb ik het nieuw genus genoemd, dat *Hummelia karpellesi* tot type heeft.

Het genus behoort tot de *Phthiracaridac*, onderscheidt zich van *Phthiracarus* PERTY 1830 en *Tritia* BERL. 1883 door het bezit van een lateraal uitsteeksel aan het hysterosoma, en door de ongelijke lengte der pooten.

Hummelia karpellesi nov. nom.

Hoplophora ardua KARP. 1893, in Math. Nat. Ber. Ung. v. 11, p. 90. Kroatië (**non ardua** KOCH 1841).

Het hysterosoma heeft tusschen het 3e en 4e pootpaar een uitsteeksel! De lengte der pooten neemt van I naar IV sterk toe. Dit ligt voornamelijk aan de lengte der tibiae, die distaal verdikt zijn en daar den langsten tastborstel dragen. Één zeer lange, glasheldere klauw.

KARPELLES was een goed waarnemer; hij zal zich bij de determinatie van deze zoo zonderling afwijkende soort niet vergist hebben, toen hij haar plaatste in het genus *Hoplophora* KOCH. Zijne identificatie met *H. ardua* KOCH bewijst, dat de nieuwe soort, van ter zijde gezien, het meest daarop geleek, en niet op *Hermannia arrecta* NIC. 1855, waaraan men bij het lezen van zijne beschrijving onwillekeurig denkt; hij kende bovendien zoowel *Hoplophora*'s als *Hermannia*'s van aanzien. Het uitsteeksel is ook blijkbaar geen buisje of pijpje, zooals bij *Hermannia arrecta*, want hij vergelijkt het met de pteromorphae van *Notaspis*: „vielleicht ein Rudiment der beweglichen Flügel des Abdomen, wie sie die Gattung Oribata aufzuweisen hat” „Wegen des vorerwähnten Rudimentes mag diese Species den Uebergang zur Gattung Oribata vermitteln.”

De type bevindt zich vermoedelijk in het Koninklijk Hongaarsch Entomologisch Station te Budapest,

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.